

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 50. Nam quis maior est qui recumbit, in qui ministrat? nonne qui
recumbit? v. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

centur & fortasse multi traherentur fortissima virtute tua, sed quidquid mundus velit, schola tua trahitur suavi valde catena humilitatis tuae. Hæc est opulenta & fortitudo magna quæ roboratur Ecclesia sponsa tua Domine, & consolatur se ipsam in laboribus suis, quia humiles corde amici tui sunt cardines terræ: super quos posuisti orbem, ut sustinerent graue pondus eius. Horum corda tibi Rex cæli & terræ, gratissima sunt, quæ trāseunt modo per ignem probationis & consummato cursu inter principes populi glorificabuntur à te, atque implebuntur castissimis delicijs paradisi tui. quos nos semper dona uti & frui.

§. 90. Nam quis maior est qui recumbit, in qui ministrat? nonne qui recumbit? v. 27.

Vt ad intelligendam Humilitatem, seu Dei sapientiam capaciores reddat suos dilectos ad catechismum humilem stilum descendit, & quasi pueriliter per quæstiones rem propositam inculcat. interrogans ipsos: *quisnam maior sit qui recumbit? an qui ministrat,* & pro ipsis etiam respondet, *nonne qui recumbit?* seruorum enim est stare coram Domino recumbente in mensa, Dominorum autem est sedere, vel quiescere, seruorum est ministrare, mouere se ad nutum postulante Domino, cibum, aquam, vinum, Dominorum illa postulare & exigere, quorsum vero ista omnia? Nimirum ut exemplo suo saltem pervincat & suadeat humilitatem, qui cum esset omnium Dominus, in hac ipsa cæna sese ministrum fecerat omnium Apostolorum primum, deinde per eis delegatam potestatem omnium Sacerdotum usque ad finem mundi, imo omnium Christianorum, quotidianum ministrum cum in sacrificio altaris, tum in alijs plurimis rebus. Vt & ipsi sic discerent contempnere vanos mundi honores, & ex charitate & humilitate proximo inferuire, quia quam diu durat hæc brevis vita, nihil magis his duabus virtutibus esse necessarium, quàm ut foris luceat humilitas, intus autem flagret charitas. Et sane quicquid hic habemus, quo differimus, commodatum est, quia nemo morientium secum quicquam potest auferre. Omnia relinquenda sunt mundo, & pauper & diues nudatus omnibus hisce honoribus ingreditur sepulcrum. Magnos Reges & prælatos nouimus, qui vestiti splendidis vestibus, & aucti dignitatibus, honorabantur mirifice & adorabantur, post mortem vero pedibus aliorum conculcabantur, & sic heri honorati, hodie humiliati apparent, heri omnes de illis sermones ferebant, hodie vero non est qui eorum recorderetur. Transit illius vanitatis ventus, transit festum, honorque eorum emarcescit. Atque utinam mundi ac vanorum honorum amatores non aliud supplicium post mortem expe-

pectarent, quam quod veniant in obliuionem hominum, & non eueniat
ijs quod subinde accidit viti, quæ in partes contracta iniicitur in ignem, ni-
mirum ne & ipsi pro sua mercede iniiciantur in ignem infernalem: hæc
est sæpe vani huius honoris præclarus finis.

Felix, Felix ille est, qui tantum amat honorem Dei sui in omnibus quæ-
rit. Felix ille, qui in humilitate sequitur Iesum Christum, & ex animo
spernit vanam gloriam huius sæculi, vt cum Christo in gloriam veram ac
sempiternam transferatur. Et ego propono firmiter, me non ambiturum
honorem huius mundi, vt acquiram verum alterius mundi, non adhærebo
vibræ sic vt amittam veritatem, sed ministrare studebo omnibus diebus
vitæ meæ Deo meo, & proximo propter ipsum, vt coram Domino inueni
gratiam.

§. 51. *Ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat. v. 27.*

In catecheticis lectionibus est consuetudo, vt documentum doctri-
næ Christianæ rudibus propositum statim exemplo aliquo illustretur vel
confirmetur. Itaque Christus Dominus catechesin de humilitate orsus a-
pud discipulos suos, eam pergit confirmare suomet exemplo, ad con-
tendendum mundi honores inuitans, dicitq; ecce *Ego in medio vestrum sum, si-
cut qui ministrat*, quasi diceret Ego Dominus & Magister vester, poteram vos
in aliam mensam relegare, & mihi propriam optare, sicuti Domini & ma-
gistri solent habere prærogatiuam in mensa, & similiter in alijs rebus me-
liora dignioraque arrogare sibi, & tamen hoc ego non feci, nec adhuc fa-
cio, sed me gero quasi vnus ex vobis, imo amplius adhuc feci & ostendi
vobis, quia ego vester minister factus sum, & ne sit opus ex remotiore
tempore repetere facta mea, ecce modo me vidistis imo tactu percepistis,
quomodo uti mancipium aliquod obiuerm singulorum pedes lauans, ter-
gens & osculans, imo modo vobis in mensa ministraui, vobis partes facie-
do & porrigendo. Nec ibi steti, dedi etiam me ipsum singulis in cibum, quo
ministerio nullum magis ministeriale esse potest. Exempla igitur dedi vo-
bis per gradus tanta, vt omnes hos assequi imitando non valeatis: ergo
saltem in illis vbi potestis quemadmodum ego feci, ita & vos facitote, la-
uando pedes, panem & vinum offerendo ad satietatem corporalem, &
post meam mortem etiam spiritualem cibum corporis sanguinis mei (qui-
doquidem vestri corporis & sanguinis quæ eis non prodesse, commu-
nionem dare non potestis) libenter & prompte, agris & abiectis homi-
nibus præbere, similiter & cætera sacramenta præbere non reculare,
Docete prompte opera pietatis & misericordiam exhibere, me ducentem se-
quentes tanquam lucem.

Domini